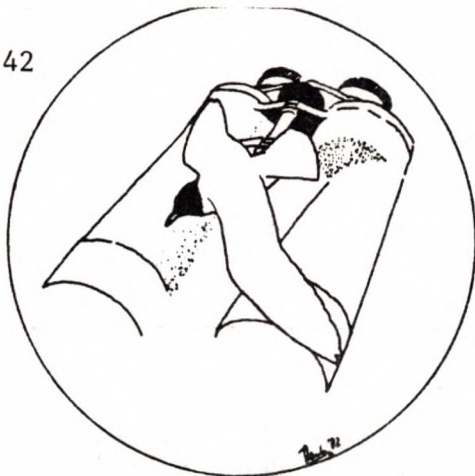

FLUITER MET BERGFLUITER-ZANG

Loek Hilgers

Tijdens een inventaristie-excursie in de Oisterwijkse Bossen op .. mei 1983 werd door Frans van den Oetelaar en ondergetekende een Fluitslager gehoord en gezien, die 'anders' zong. In plaats van de karakteristieke versnellende triller liet deze vogel een staccato horen, bestond uit een toon in een regelmatige cadans. - een beetje braamsluiperachtig.

Mijn eerste indruk was dat het misschien een Bergfluitslager kon zijn, maar toen wij de vogel ook in beeld kregen was maar een conclusie mogelijk: dit was en bleef een Fluitslager, vooral op grond van de verdeling van geel en wit op de onderzijde en de gele wenkbrauwstreep. Later liet hij ook de van Fluitslagers bekende, melancholieke fluittoon horen. De Bergfluitslager was mij op het moment van de waarneming vaag bekend door waarnemingen enkele jaren daarvoor in Oostenrijk. In juli 1983 kon ik opnieuw grote aantallen Bergfluitslagers horen en zien in de hellingbossen rondom de Plansee te Oostenrijk. Deze ervaring bevestigde slechts de eerdere konklusie: qua postuur, kleur en tekening was de vogel in Oisterwijk beslist geen Bergfluitslager, zijn zang zou ik eerder nog steeds willen omschrijven als van een Bergfluitslager.

Het bovenstaande illustreert eens te meer, dat Bergfluitslagers niet uitsluiten aan de hand van de zang kunnen worden gedetermineerd. Voor een uitvoerige bespreking van dit probleem verwijs ik naar een eerder artikel van Tom Heijnen en Frank Neyts in dit tijdschrift.

Literatuur

Heijnen, T. en F. Neyts. 1982. Opmerkingen over de determinatie van de Bergfluitslager. De Roodborsttapuit 1 (3).

Adres: Jeroen Boschstraat 18, 5062 LE Oisterwijk.